

**BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U TUZLI
Broj: 32 O P 423182 22 P
Tuzla, 20.11.2024. godine**

Općinski sud u Tuzli, sudija Šejla Čatić, u pravnoj stvari tužitelja S. Dž. iz S., U., kojeg zastupaju punomoćnici Mihada Bašić, advokat iz Banovića, te Adis Bašić, advokat iz Srebrenika, protiv tuženog M. S. iz T., ... , kojeg zastupa punomoćnik Ibrahimović Mirza, advokat iz Tuzle, radi zaštite nužnog nasljednog dijela i zabrane raspolaganja, v.sp. 12.500,00 KM, nakon održane glavne, usmene i javne rasprave, zaključene dana 21.10.2024. godine u prisustvu punomoćnika tužitelja advokata Bašić Adisa, te tužitelja lično te punomoćnik tuženog, dana 20.11.2024. godine, donio je

P R E S U D U

I

Odbacuje se tužba u dijelu osnovnog tužbenog zahtjeva tužitelja u kojem je tražio da se utvrdi da je tuženi imao u svom zakonitom posjedu nekretnine označene kao k.p.br. 557, zv. Otava u naravi oranica/njiva 5. klase, površine 1507 m², upisana u posjedovni list 216 k.o. Uroža; parcela k.č.br. 990/1 zv. Bašča u naravi oranica/njiva 5. klase, površine 293 m² i k.č.br. 990/2 zv. Bašča u naravi kuća i zgrada, dvorište površine 230 m², obje upisane u posjedovni list broj 304 k.o. Uroža i parcele zvana Cerik, u naravi šuma 4. klase, površine 4637 m², upisana u posjedovni list broj 360 k.o. Uroža te da je istim raspolagao putem prodaje i to: parcelom k.p.br. 557 zv. Otava u naravi oranica/njiva 5. klase, površine 1507 m² upisana u posjedovni list 216 k.o. Uroža u korist H. E. sin M. iz B., za iznos od 5.000,00 KM, parcelama k.č.br. 990/1 zv. Bašča u naravi oranica/njiva 5. klase površine 293 m² i k.č.br. 990/2 zv. Bašča u naravi kuća i zgrada dvorište površine 230 m², obje upisane u posjedovni list broj 304 k.o. Uroža u korist L.S. sin S. za iznos od 10.000,00 KM, parcelom zvana Cerik, u naravi šuma 4. klase, površine 4637 m², upisana u posjedovni list broj 360 k.o. Uroža u korist H.S. sin M. iz B., D. P., za iznos od 5.000,00 KM kao i u dijelu kojim se traži da se utvrdi da tuženi ima u svom posjedu i vlasništvu suvlasnički udio od 43/1688 na nekretnini označenoj kao k.č. 641/2 povezane sa vlasništvom na posebnom dijelu zgrade – stanu koji se nalazi na adresi Narodni front br. 3 u naravi dvosoban stan u prizemlju, broj stana 17 a koji se sastoji od 2 sobe, kuhinje i ostalih pomoćnih prostorija ukupne površine od 43 m², upisan u zemljišnoknjižni uložak broj 9811 k.o. Tuzla I, sa dijelom od ½.

Odbija se osnovni tužbeni zahtjev u dijelu u kojem se traži da se utvrdi da je vrijednost zakonskog nasljednog dijela tužitelja kao zakonskog nasljednika prvog nasljednog reda tuženog iznos od 25.858,27 KM, a nužnog nasljednog dijela iznos od 12.929,14 KM te u dijelu u kojem se traži da se naloži tuženom da tužitelju u roku od 15 dana isplati u novcu iznos od 12.929,14 KM na ime nužnog nasljednog dijela.

II

Odbacuje se tužba u dijelu eventualnog tužbenog zahtjeva tužitelja kojim je tražio da se utvrdi da je tuženi imao u svom zakonitom posjedu nekretnine označene kao k.p.br. 557, zv. Otava u naravi oranica/njiva 5. klase, površine 1507 m², upisana u posjedovni list 216 k.o. Uroža; parcela k.č.br. 990/1 zv. Bašča u naravi oranica/njiva 5. klase, površine 293 m² i k.č.br. 990/2 zv. Bašča u naravi kuća i zgrada, dvorište površine 230 m², obje upisane u posjedovni list broj 304 k.o. Uroža i parcele zvana Cerik, u naravi šuma 4. klase, površine 4637 m², upisana u posjedovni list broj 360 k.o. Uroža te da je istim raspolagao putem prodaje i to: parcelom k.p.br. 557 zv. Otava u naravi oranica/njiva 5. klase, površine 1507 m² upisana u posjedovni list 216 k.o. Uroža u korist H. E. sin M. iz B., za iznos od 5.000,00 KM, parcelama k.č.br. 990/1 zv. Bašča u naravi oranica/njiva 5. klase površine 293 m² i k.č.br. 990/2 zv. Bašča u naravi kuća i zgrada dvorište površine 230 m², obje upisane u posjedovni list broj 304 k.o. Uroža u korist L.S. sin S. za iznos od 10.000,00 KM, parcelom zvana Cerik, u naravi šuma 4. klase, površine 4637 m², upisana u posjedovni list broj 360 k.o. Uroža u korist H.S. sin M. iz B., D. P., za iznos od 5.000,00 KM te u dijelu kojim traži da se utvrdi da tuženi ima u svom posjedu i vlasništvu suvlasnički udio od 43/1688 na nekretnini označenoj kao k.č. 641/2 povezane sa vlasništvom na posebnom dijelu zgrade – stanu koji se nalazi na adresi Narodni front br. 3 u naravi dvosoban stan u prizemlju, broj stana 17 a koji se sastoji od 2 sobe, kuhinje i ostalih pomoćnih prostorija ukupne površine od 43 m², upisan u zemljišnoknjižni uložak broj 9811 k.o. Tuzla I, sa dijelom ½.

Odbija se eventualni tužbeni zahtjev u dijelu u kojem tužitelj traži da se utvrdi da je vrijednost zakonskog nasljednog dijela tužitelja kao zakonskog nasljednika prvog nasljednog reda iznos od 25.858,27 KM a nužnog nasljednog dijela iznos od 12.929,14 KM te u dijelu u kojem traži da se zabrani tuženom svako dalje raspolaganje suvlasničkim udjelom od 43/1688 na nekretnini označenoj kao k.č. 641/2 povezane s vlasništvom na posebnom dijelu zgrade- stanu koji se nalazi na adresi Narodni front br.3 u naravi dvosoban stan u prizemlju, broj stana 17 a koji se sastoji od 2 sobe, kuhinje i ostalih pomoćnih prostorija ukupne površine od 43 m² u čijem posjedu je sa udjelom od ½, upisan u zemljišnoknjižni uložak broj 9811 k.o. Tuzla I, iz koje imovine bi se tužitelj namirio u svom nužnom nasljednom dijelu te se odbija u dijelu u kojem se traži da se naloži Zemljišnoknjižnom uredu Općinskog suda Tuzla da izvrši zabilježbu prava nužnog nasljednog dijela na predmetnoj nekretnini u korist tužitelja.

III

Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka u cjelosti.

Obavezuje se tužitelj da tuženom nadoknadi troškove postupka u iznosu od 4.422,61 KM u roku od 30 dana od dana donošenja presude.

Odbija se zahtjev tuženog za naknadu troškova postupka preko dosuđenog do potraživanog iznosa.

O b r a z l o ž e n j e

Tužitelj je dana 14.04.2022. godine putem punomoćnika podnio tužbu protiv tuženog radi zaštite nužnog nasljednog dijela i zabrane raspolaganja. U tužbi se

navodi da je tužitelj prvorodeno dijete tuženog iz prvog braka, a da je tuženi iza svog oca S.R. sin H., koji je umro 1959. godine u Tuzli, naslijedio nekretnine na području grada Srebrenik. Tužitelj navodi da je nedavno došao do saznanja da je tuženi raspolagao cjelokupnom naslijeđenom imovinom koja se nalazi na području grada Srebrenik i to: parcelom k.p.br. 557 zv. Otava u naravi oranica/njiva 5. klase, površine 1507 m² upisana u posjedovni list 216 k.o. Uroža u korist H.E. sin M. iz B., čija vrijednost se prema navodima tužbe procjenjuje na oko 5.000,00 KM, parcelama k.č.br. 990/1 zv. Bašča u naravi oranica/njiva 5. klase površine 293 m² i k.č.br. 990/2 zv. Bašča u naravi kuća i zgrada, dvorište površine 230m², obje upisane u posjedovni list broj 304 k.o. Uroža u korist L.S. sin S., koji je isti ustupio svojoj kćerki L. Dž. iz U., čija vrijednost se procjenjuje na oko 10.000,00 KM, zatim parcelom zvana Cerik, u naravi Šuma 4. klase, površine 4637 m², upisana u posjedovni list br. 360 k.o. Uroža u korist H.S. sin M. iz B., D. P., čija vrijednost se procjenjuje na oko 5.000,00 KM, koja nekretnina još uvijek nije prešla na novog posjednika kao kupca. Nadalje navodi da je tuženi imao u vlasništvu stambenu etažnu jedinicu – dvosoban stan u Tuzli, na adresi ul. Narodnog fronta br. 3, prizemlje, br. stana 17, površine 43 m², koja se nalazi na parceli 641/2EZ1U2J17, parcela k.č. 641/2 upisana u zk.ul. 9811 k.o. Tuzla I, čijom polovinom je raspolagao u korist svoje supruge S.R. kći K., čija vrijednost se procjenjuje na oko 80.000,00 KM. U tužbi se dalje navodi da je tuženi sakrivao navedene činjenice od tužitelja tj. da je vršio raspolaganje svojom imovinom a tužitelju od prodate imovine nije dao niti 1,00 KM.

Tužitelj se u tužbi poziva na član 29 stav 1, stav 3, člana 30 Zakona o nasljeđivanju. Navodi da, kako je tuženi već raspolagao svojom imovinom te je u posjedu i vlasništvu samo $\frac{1}{2}$ preostalog dvosobnog stana te kako tuženi ima suprugu koja nije majka tužitelja s kojom ima i dvoje djece a koja nisu ni u kakvom kontaktu sa tužiteljem, smatra osnovanim postaviti svoj tužbeni zahtjev da mu se isplati nužni nasljedni dio u novcu kako bi ostali nasljednici nesmetano uživali svoja prava na predmetnom stanu ne djeleći to svoje pravo sa tužiteljem. Dalje navodi da je shodno navedenom tuženi imao u svom posjedu nekretnine čija se vrijednost procjenjuje na oko 100.000,00 KM od kojih su sada u njegovom posjedu samo pomenuti dvosobni stan i to sa dijelom od $\frac{1}{2}$ čija bi se vrijednost mogla procijeniti na oko 40.000,00 KM.

Tužitelj smatra da tuženi nema zakonskog osnova da tužitelja razbaštini prema odredbama Zakona o nasljeđivanju F BiH a da je sasvim jasno da je za života raspolagao skoro cijelom svojom imovinom pa tužitelj ustaje sa tužbom radi zaštite svog nužnog nasljednog dijela koji prema sadašnjim okolnostima i poznatim činjenicama prema navodima iz tužbe predstavlja $\frac{1}{8}$ od vrijednosti koji je tuženi kao svoju posebnu imovinu stekao a koji nužni dio prema navodima tužbe vrijedi oko 12.500,00 KM.

Dalje se u tužbi navodi da tuženi tužitelju kao prvorodnom djetetu nikada nije učinio nikakav doprinos niti ikakav poklon od vremena od kada je tužitelj postao punoljetan, tj. do ispunjenja zakonskog uvjeta i prestanka obaveze tuženog na davanje doprinosa izdržavanja tužitelja, nadalje da tužitelj nije imao nikakve koristi u smislu udjela od novčanih sredstava koje je ostvario prodajom pomenutih tri nekretnina na području Grada Srebrenik te je tuženi raspolagao i $\frac{1}{2}$ dvosobnog stana kojeg je imao u vlasništvu u korist svoje supruge a na štetu tužitelja, umanjujući njegov nužni nasljedni dio. Tužitelj navodi da sa tuženim godinama ne ostvaruje nikakve kontakte tako da je tužitelju nepoznato šta sve

čini imovinu ostavitelja od kojeg bi tužitelju pripao njegov zakonski odnosno nužni nasljedni dio.

Shodno navedenom, tužitelj postavlja osnovni i eventualni tužbeni zahtjev a u osnovnom je predložio da sud donese presudu kojom se utvrđuje da je tuženi imao u svom zakonitom posjedu nekretnine označene kao k.p.br. 557, zv. Otava u naravi oranica/njiva 5. klase, površine 1507 m², upisana u posjedovni list 216 k.o. Uroža; parcela k.č.br. 990/1 zv. Bašča u naravi oranica/njiva 5. klase, površine 293 m² i k.č.br. 990/2 zv. Bašča u naravi kuća i zgrada, dvorište površine 230 m², obje upisane u posjedovni list broj 304 k.o. Uroža i parcele zvana Cerik, u naravi šuma 4. klase, površine 4637 m², upisana u posjedovni list broj 360 k.o. Uroža te da je istim raspolagao putem prodaje i to: parcelom k.p.br. 557 zv. Otava u naravi oranica/njiva 5. klase, površine 1507 m² upisana u posjedovni list 216 k.o. Uroža u korist H.E. sin M. iz B., za iznos od 5.000,00 KM; parcelama k.č.br. 990/1 zv. Bašča u naravi oranica/njiva 5. klase površine 293 m² i k.č.br. 990/2 zv. Bašča u naravi kuća i zgrada dvorište površine 230 m², obje upisane u posjedovni list broj 304 k.o. Uroža u korist L.S. sin S. za iznos od 10.000,00 KM; parcelom zvana Cerik, u naravi šuma 4. klase, površine 4637 m², upisana u posjedovni list broj 360 k.o. Uroža u korist H. S. sin M. iz B., D.P., za iznos od 5.000,00 KM. Tužitelj dalje predlaže da se utvrdi da je tuženi imao u svom posjedu i vlasništvo sa dijelom 1/1 suvlasnički udio od 43/1688 na nekretnini označenoj kao k.č.641/2 povezane sa vlasništvom na posebnom dijelu zgrade – stanu koji se nalazi na adresi Narodni front br. 3 u naravi dvosoban stan u prizemlju, broj stana 17 a koji se sastoji od 2 sobe, kuhinje i ostalih pomoćnih prostorija ukupne površine od 43 m², upisan u zemljišnoknjižni uložak broj 9811 k.o. Tuzla I, kojim je tuženi raspolagao u korist S.R. kći K. bez naknade. Dalje traži da se presudom utvrdi da je vrijednost zakonskog nasljednog dijela tužitelja kao zakonskog nasljednika prvog nasljednog reda tuženog iznos od 25.000,00 KM, a nužnog nasljednog dijela iznos od 12.500,00 KM, te da se naloži tuženom da tužitelju u roku od dana isplati u novcu iznos od 12.500,00 KM na ime nužnog nasljednog dijela te potražuje troškove postupka.

Tužitelj postavlja i eventualni tužbeni zahtjev tražeći da sud donese presudu kojom se utvrđuje da je tuženi imao u svom zakonitom posjedu nekretnine označene kao k.p.br. 557, zv. Otava u naravi oranica/njiva 5. klase, površine 1507 m², upisana u posjedovni list 216 k.o. Uroža, parcela k.č.br. 990/1 zv. Bašča u naravi oranica/njiva 5. klase, površine 293 m² i k.č.br. 990/2 zv. Bašča u naravi kuća i zgrada, dvorište površine 230 m², obje upisane u posjedovni list broj 304 k.o. Uroža i parcele zvana Cerik, u naravi šuma 4. klase, površine 4637 m², upisana u posjedovni list broj 360 k.o. Uroža te da utvrdi da je istim raspolagao putem prodaje i to: parcelom k.p.br. 557 zv. Otava u naravi oranica/njiva 5. klase, površine 1507 m² upisana u posjedovni list 216 k.o. Uroža u korist H.E. sin M. iz B., za iznos od 5.000,00 KM, parcelama k.č.br. 990/1 zv. Bašča u naravi oranica/njiva 5. klase površine 293 m² i k.č.br. 990/2 zv. Bašča u naravi kuća i zgrada dvorište površine 230 m², obje upisane u posjedovni list broj 304 k.o. Uroža u korist L.S. sin S. za iznos od 10.000,00 KM, parcelom zvana Cerik, u naravi šuma 4. klase, površine 4637 m², upisana u posjedovni list broj 360 k.o. Uroža u korist H.S. sin M. iz B., D.P., za iznos od 5.000,00 KM. Tužitelj takođe predlaže da se presudom utvrdi da je tuženi u svom posjedu imao i vlasništvo sa dijelom 1/1 suvlasnički udio od 43/1688 na nekretnini označenoj kao k.č.641/2 povezane sa vlasništvom na posebnom dijelu

zgrade – stanu koji se nalazi na adresi Narodni front br. 3 u naravi dvosoban stan u prizemlju, broj stana 17 a koji se sastoji od 2 sobe, kuhinje i ostalih pomoćnih prostorija ukupne površine od 43 m², u čijem posjedu je sa udjelom od ½ upisan u zemljišnoknjižni uložak broj 9811 k.o. Tuzla I, kojim je raspolagao u korist S.R. kći K. bez naknade te da se utvrdi da je vrijednost zakonskog nasljednog dijela tužitelja kao zakonskog nasljednika prvog nasljednog reda iznos od 25.000,00 KM a nužnog nasljednog dijela iznos od 12.500,00 KM. Dalje predlaže da se tuženom zabrani svako dalje raspolaganje suvlasničkim udjelom od 43/1688 na nekretnini označenoj kao k.č. 641/2 povezane s vlasništvom na posebnom dijelu zgrade- stanu koji se nalazi na adresi Narodni front br.3 u naravi dvosoban stan u prizemlju, broj stana 17 a koji se sastoji od 2 sobe, kuhinje i ostalih pomoćnih prostorija ukupne površine od 43 m² u čijem posjedu je sa udjelom od ½ upisan u zemljišnoknjižni uložak broj 9811 k.o. Tuzla I, iz koje imovine će se tuženi namiriti u svom nužnom nasljednom dijelu. Tužitelj predlaže da se Zemljišno knjižnom uredu Općinskog suda u Tuzli naloži da izvrši zabilježbu prava nužnog nasljednog dijela na predmetnoj nekretnini u korist tužitelja te da se tuženi obaveže da tužitelju u roku od 15 dana izmiri troškove sudskog postupka.

U odgovoru na tužbu od 26.01.2024. tuženi navodi da je tužba neuredna i da je tužbeni zahtjev neosnovan te da je kao takvu sud treba odbaciti pozivajući se na odredbe člana 9., 10. i 28. Zakona o nasljeđivanju FBiH, navodeći da je nasljednik osoba koja je smrću ostavitelja (umrle fizičke osobe) stekla nasljedno pravo a ostavina su materijalna dobra koja nakon nečije smrti pripadaju kome u nasljeđe odnosno vrijednost imovine u trenutku smrti ostavioca. Dalje navodi da se nužni nasljedni dio iz ostavštine zahtjeva u ostavinskom postupku a u parničnom postupku se mora dokazati vrijednost imovine koja je činila ostavštinu iza **umrlog**, zatim da nužni nasljednici čiji je nužni nasljedni dio povrijeđen mogu zahtijevati tužbom usmjerenom na smanjenje testamentarnih raspolaganja u roku od 3 godine od proglašenja testamenta, smanjenje raspolaganja ugovorom o nasljeđivanju i vraćanje poklona u roku od 3 godine od **smrti ostavioca** (od pravosnažnosti rješenja o proglašenju umrlog). U odgovoru na tužbu se dalje navodi da je tužitelj svoj tužbeni zahtjev radi zaštite nužnog nasljednog dijela i zabrane raspolaganja podnio tužbom protiv nesporno živog tuženog, oca tužitelja, a da bi se moglo raspravljati o povredi nužnog nasljednog dijela, potrebno je da postoji ostavitelj kao lice koje je preminulo, a da iza njega postoji imovina (ostavinska masa) i da se o toj imovini raspravlja u ostavinskom postupku iz umrlog, da se utvrdi krug nasljednika koji se mogu pozvati na povredu nužnog nasljednog dijela. Navodi da ništa od prednjeg nije ostvareno i ne postoji pravni osnov za postavljanje tužbenog zahtjeva iz tužbe iz razloga što tuženi nije umro pa samim tim iza njega nema niti ostavinske mase niti postupka ostavine. Tuženi ističe i prigovor nedostatka aktivne legitimacije iz razloga što se tužitelj ne može pojaviti kao tužitelj po navedenoj tužbi te prigovor nedostatka pasivne legitimacije, gdje se analogno prednjem, tuženi ne može pojaviti kao tuženi po navedenoj tužbi.

Tužitelj tokom postupka ostaje kod navoda iz tužbe navodeći da smatra da je kao zakonito dijete iz prvog braka imao pravo ustati sa postavljenim tužbenim zahtjevom radi zaštite svojih interesa jer je njegov zakoniti otac raspolagao većim dijelom, skoro cjelovitom svojom imovinom u prethodnom periodu u korist svoje supruge djece iz drugog braka.

Nakon provedenih vještačenja tužitelj uređuje osnovni i eventualni tužbeni zahtjev na način kako je odbijeno u izreci presude i predlaže usvajanje istih. Tuženi tokom postupka ostaje u cijelosti kod odgovora na tužbu, i predlaže da se tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan.

Tokom dokaznog postupka provedeni su dokazi čitanjem i uvidom u izvod iz MKR na ime S. Dž. od 11.04.2022., posjedovni list 216 KO Uroža od 12.04.2022. sa kopijom katastarskog plana br. plana 5 od 12.04.2022. br. 03-26-949/2022-5, PL br. 304 KO Uroža od 12.04.2022. sa kopijom katastarskog plana br. plana 5 od 12.04.2022. . br. 03-26-949/2022-4, zk.ul. br. 9811 KO Tuzla I od 06.04.2022. godine, PL 360 KO Uroža od 08.04.2022. sa kopijom katastarskog plana br. plana 5 od 12.04.2022. . br. 03-26-924/2022-3, provedeno je saslušanje tužitelja u svojstvu parnične stranke te saslušanje svjedoka T.Š., H.E., S.O. i K.N. te su provedena vještačenja i to po vještaku geodetske struke Jašarević Mersedu, po nalazu i mišljenju od 09.07.2024. godine, zaprimljen kod suda 11.07.2024. godine vještačenje po vještaku šumarske struke Bajić Suadu i to po nalazu i mišljenju od 30.07.2024. godine, zaprimljen kod suda 01.08.2024. godine, vještačenje po vještaku poljoprivredne struke Mehe Majdančić i to po nalazu i mišljenju od 09.09.2024. godine, zaprimljen kod suda 10.09.2024. godine, i vještačenje po vještaku građevinske struke Hrustić Aide i to po nalazu i mišljenju od 09.08.2024. godine, zaprimljen kod suda 12.08.2024. godine.

Nakon savjesne i brižljive ocjene svih dokaza pojedinačno te u vezi sa ostalim izvedenim dokazima, a u skladu sa članom 8. Zakona o parničnom postupku FBiH (Sl. novine FBiH 53/03, 73/05, 19/06, 98/15), utvrđeno je sljedeće:

Među strankama nije sporno da je tužitelj sin tuženog koji je rođen iz zajednice sa T.Š. Među strankama je sporno da li tužitelj za života tuženog može tražiti nužni nasljedni dio, odnosno sporan je pravni osnov i visina tužbenog zahtjeva.

Iz iskaza tužitelja proizilazi da mu je poznato šta je njegov otac (tuženi) od nekretnina imao na području Općine Srebrenik, da je to u selu Behrami parcela „Otave“ koju je prodao E. H. sin M., iz B., u periodu kada se majka tužitelja razvela od njega, ističući da je to parcela za koju tuži, da je tuženi imao šumu Cerik koju je takođe prodao H.S. nakon što je tuženi sa drugom suprugom dobio djecu, bašću kod kuće oko pola duluma, tj. parcela zv. Bašča kod kuće koju je prodao L. S. a koju je kasnije S. prepisao na svoju kćerku H.i sve to isto dok je tuženi bio u braku sa drugom ženom. Tužitelj navodi i da je njegov djed sa svojim bratom imao po pola kuću koja se nalazila na parceli zv. Bašča, koju je tuženi naslijedio a potom prodao. Dalje u iskazu tužitelj navodi da je tuženi, novac koji je dobio od prodanih nekretnina, potrošio zajedno sa svojom suprugom za školovanje svoje djece. Tužitelj ističe da je tuženi to sve prodao sa namjerom da ga razbaštini jer je samo njegov otac na papiru i da ga je isti „otpisao“ a navodi i da su mu otac i njegova familija govorili da je očeva namjera da ga skroz razbaštini prodajom navedenih nekretnina a to sve u periodu kada je tužitelj bio dijete i išao u 2-3 razred osnovne škole i u periodu kada je tuženi navedene nekretnine prodao. Tužitelj u svom iskazu ističe kako ga otac (tuženi) nikada nije posjećivao niti mu je ukazivao pažnju kada je bio mali kao ni sada, iako tužitelj za takvo ponašanje nikada nije davao povoda, a navodi da je čuo od očeve familije

da je otac pomagao svojoj kćerki tj. polusestri tuženog u sticanju nekretnina iako je ona zaposlena a polubrat živi zajedno sa ocem u stanu. Tužitelj ističe kako majka od polusestre ne da da ona kontaktira s njim te da njega čak ne stavljaju kao ožalošćenog na posmrtnicama kada neko umre te da od oca nikada ništa nije dobio iako je isti imao dječiji doplati na tužitelja te je tuženi samo plaćao alimentaciju po presudi suda a pored toga mu nikada nije kupio niti obezbjedio nešto u vidu odjeće, obuće i sl. Tvrdi da se tuženom obraćao da mu da nešto od imovine kako ne bi tražio ništa iz ostavštine, obraćao se i lično i preko drugih ljudi što je tuženi odbio iako je kako tužitelj navodi, tuženi vidio preko TV-a na „Tatabrada“ da traži pomoć ali ni tada, prilikom izgradnje kuće nije htio da pomogne.

Iz iskaza svjedoka T.Š. majke tužitelja, prozilazi da je tuženi tokom zajedničkog života sa svjedokom imao njivu „Otavu“, Cerik šumu, dvije kuće od kojih je jedna veća a jedna manja, veća kuća je bila popola sa amidžom a manja kuća je bila od tuženog te je imao parcelu zv. Bašča koja je uz kuću u kojoj su živjeli sestra i porodica od tuženog, a sve nekretnine se nalaze u Behramima. Svjedok navodi da dok je bila sa tuženim u zajednici (nisu bili u braku) i isti nije ništa prodavao a kasnije, kada je sklopio brak sa drugom ženom, tuženi je sve prodao i to Cerik šumu S.H., Otavu E.H., veću kuću prodao sestri S. kao i Bašču a manju kuću prodao S. L. Svjedok ističe da tuženi njenom sinu (tužitelju) nije dao ništa novca od prodaje navedenih nekretnina niti mu je uopšte išta davao tokom godina navodeći kako druga supruga od tuženog nije dozvoljavala da se išta da njenom sinu. Novac koji je tuženi dobio za prodaju navedene imovine nije davao kćerki i unuci nego je napravio vikendicu u Seoni a njima je kupovao od plate što svjedok ističe da su joj navedene informacije poznate iz razloga što je u kontaktu sa amidžicom od tuženog te i da taj amidžić pomaže Dž. (tužitelju). Tokom zajedničkog života sa tuženim, svjedok navodi da nisu imali stan u zgradi te su živjeli u kući koja je bila po pola sa amidžom. Ističe da tuženi nikada nije ništa dao tužitelju, a iz informacija koje je dobila od amidžića prozilazi da je tuženi šumu Cerik prodao za 4.000 KM, Otavu je prodao za 10.000 KM, dok je kuće prodavao po 5.000 KM.

Iz iskaza svjedoka H.E. proizilazi da poznaje i tužitelja i tuženog, a da je od tuženog uzeo dio zemlje koju je tuženi naslijedio iza svog oca i majke, zemlja zvana Otava koja se nalazi u Behramima i to 1984. godine a preveo ju je na svoje ime 1988. godine, te je tuženi prodao jednu šumu njegovom bratu S. ali brat nikada nije preveo te šume. Svjedok se ne sjeća tačno kada se desila prva prodaje te šume ali kad je njegov brat kupio navodi da je to bilo otprilike 1985-1986. godine.

Svjedok S.O. se nije zbog starosti i naglušnosti mogao saslušati niti je htio odgovarati na pitanja.

Iz iskaza svjedoka K.N. proizilazi da je tuženi njegov dajdža a tužitelj dajdžić. Svjedok navodi da su njegova majka i M.(tuženi) iza svog oca naslijedili jedan dio šume, jedan dio njiva koji se zove Otava i kuća koja se nalazi na tom djelu a sve to se nalazi u mjestu Behrami. Svjedok navodi da je tuženi prodao sve udjele koje je naslijedio a u koje spadaju šuma, njiva i dio kuće koja se tu nalazila, da je šumu prodao S.H., zemlju je prodao E.H. a „ono kod kuće“ prodao L.S.. Nakon

uvida u sliku objekta koja je dio nalaza vještaka građevinske struke od 09.08.2024. godine, strana 1., svjedok navodi da kuću koja se nalazi na slici je sagradila osoba koja se tu doselila a prije toga se tu nalazio mutvak koji je sagradio tuženi. Svjedok u iskazu dalje navodi da mu je poznato da je tuženi prodao šumu S. a ista je isječena i od nje nema ništa ali i istoj svjedok navodi da nije pristupio oko 4-5 godina iako i on ima tu svoj dio šume. Stabla koja se nalaze u dijelu koji je M. prodao su veća u odnosu na stabla koja se nalaze na dijelu šume koja pripada svjedoku.

Iz nalaza i mišljenja vještaka poljoprivredne struke Mehe Majdančića od 09.09.2024. godine, utvrđeno je da je vještak izvršio procjenu vrijednosti nekretnine kč.br. 557 upisana PL 216 KO Uroža, oranica/njiva 5 klase, površine 1507 m² te utvrdio da nakon uzimanja u obzir svih relevantnih faktora, lokacije nekretnine (naselje Uroža Općina Srebrenik), činjenice da ista ima pristup zemljanim putem koji koristi većina vlasnika okolnih parcela a koje su većim dijelom zasijane kukuruzom, da predmetno zemljište odgovara bonitetnoj klasi 5 i da se smatra prihvaljivim za uzgoj ratarskih kultura pa vještak daje procjenu vrijednosti nekretnine 7.535,00 KM odnosno 5,00 KM/m² pri čemu $\frac{1}{4}$ navedenog iznosi 1.883,75 KM a $\frac{1}{8}$ 941,875 KM.

Vještak je na glavnoj raspravi dopunio svoj nalaz i mišljenje uvidom u PL br. 304 KO Uroža od 12.04.2022. godine u kojem PL-u su navedene parcele 990/1 i 990/2 sa označenim površinama i načinom korištenja te imajući u vidu površine navedenih parcela vještak vrijednost parcele 990/1 označava sa 1.465,00 KM, vrijednost $\frac{1}{8}$ od ovog iznosa je 183,13 KM a vrijednost $\frac{1}{4}$ iznosi 366,25 KM. Za parcelu kč. br. 990/2, vještak navodi da je označeno kao kuća, zgrada i dvorište što je dio građevinske parcele pa se samim tim ne radi o poljoprivrednom zemljištu zbog čega se vještak izjasnio da ne može vršiti procjenu.

Navedenom nalazu i mišljenju vještaka Mehe Majdančića, punomoćnik tužitelja je prigovarao u dijelu utvrđenih vrijednosti po m² jer smatra da je ista ocjenjena minimalno, imajući u vidu da je nekretnina 990/1 u užem seoskom području dok nekretnina br. 557 ima pristup sa magistralnog puta, 200 metara makadamskog puta a 400 metara njivskim putem, a parcela 557 je u blizini naseljenog mjesta koja je pogodna za kulturu kukuruza, pšenice i dr. pa smatra da je cijena od 5,00 KM po m² jako mala i nerealna, dok punomoćnik tuženog nije prigovarao nalazu i mišljenju a sud je isti prihvatio u cijelosti kao jasna i potpun obzirom da je vještak u cijelosti odgovorio postavljenom zadatku i dao realne faktore koje je uzeo u obzir kod izrade nalaza i mišljenja.

Iz nalaza i mišljenja vještaka šumarske struke Suada Bajića od 30.07.2024. godine, proizilazi da je zadatak istog bio da na osnovu nalaza vještaka geodetske struke i materijalne dokumentacije u spisu utvrdi vrijednost parcele označena kao kč.br. 564 upisana u PL 360 KO Uroža te na osnovu tako utvrđene vrijednosti izračuna $\frac{1}{4}$ i $\frac{1}{8}$. Vještak je utvrdio da je predmetna parcela k.č. br. 564 zv. „Cerik“, šuma 4. klase u površini 4637m², upisana u k.o. Uroža u PL. br. 360 na posjednike K.H. N. sa $\frac{1}{2}$, te S.R.M. sa $\frac{1}{2}$ te se izjasnio da je zemljište i drvena masa ujednačene vrijednosti, duboko, plodna i zdrava stabla srednjeg kvaliteta, da je pristup parceli preko susjednih parcela bez uplanjenog puta te da se vrijednost parcele sastoji iz vrijednosti zemljišta i vrijednosti drvne mase pa vještak daje mišljenje da utvrđena vrijednost drvne mase, odnosno vrijednost šumskog zemljišta k.č. br. 564 zv. „Cerik“, šuma 4. Klase u površini 4637m²,

upisana u k.o. Uroža sa $\frac{1}{2}$ za sveukupnu površinu iznosi 11.609,10 KM, 2,5 KM/m², a vrijednost $\frac{1}{4}$ parcele iznosi 2.902,27 KM, dok $\frac{1}{8}$ iznosi 1.451,13 KM. Vještak je usmeno pojasnio nalaz i mišljenje te je punomoćnik tužitelja prigovarao u pogledu procijenjene vrijednosti stabala ne prihvatajući procjene starosti stabala iz nalaza vještaka, dok tuženi nije prigovarao nalazu i mišljenju a isto je sud prihvatio u cijelosti obzirom da je vještak kao stručno lice dao odgovor na postavljeni zadatak a prigovori tužitelja su subjektivne prirode i nema znanje za procjenu.

Iz nalaza i mišljenja vještaka građevinske struke Hrutić Aide od 09.08.2024. godine, sud je utvrdio da je zadatak vještaka bio da na osnovu nalaza vještaka geodetske struke i materijalne dokumentacije u spisu utvrdi vrijednost nekretnina kč.br. 990/1 i 990/2 u PL br. 304 KO Uroža te vrijednost dvosobnog stana i vrijednost kuće, zgrada i dvorišta na parceli 990/2 u PL br. 304 KO Uroža te sračuna $\frac{1}{8}$ i $\frac{1}{4}$ ukupne vrijednosti pa je vještak naveo da tržišna vrijednost predmetnih nekretnina, izuzev stana koji nije naveden u nalazu i mišljenju iznosi 18.325,17 KM, da $\frac{1}{8}$ te vrijednosti iznosi 2.290,64 KM a $\frac{1}{4}$ iznosi 4.581,29 KM. Vještak je prilikom usmenog saslušanja na glavnoj raspravi održanoj 25.09.2024. godine, dopunila svoj nalaz i mišljenje jer u istom nije procijenila pomenuti dvosobni stan jer ga nije mogla identifikovati te je navela da nije izvršila uvid u unutrašnjost stana ali po kretanju cijena na području Tuzle u dijelu grada u kome se pomenuti stan nalazi, cijene se kreću od 3000,00 KM po m², što znači da je cijena ukupnog stana 129.000,00 KM, $\frac{1}{4}$ iznosi 32.250,00 KM a $\frac{1}{8}$ iznosi 16.125,00 KM, te je procjena stana izvršena isključivo na osnovu kretanja cijena na tržištu u odnosu na lokaciju na kojoj se predmetni stan nalazi. Vještak se izjasnila da $\frac{1}{8}$ od $\frac{1}{2}$ iznosi 8.062,50 KM, dakle $\frac{1}{8}$ od polovine tuženog iznosi toliko.

Stranke nisu imale prigovora na nalaz i mišljenje a isto je i prihvatio sud kao jasan i potpun, dat u skladu sa postavljenim zadatkom.

Iz nalaza i mišljenja vještaka geodetske struke Jašarević Merseda, od 09.07.2024. godine proizilazi da je vještak izvršio identifikaciju predmetnih parcela i to parcela koje se nalaz u mjestu Behrami, grad Srebrenik, k.p. 564, pod nazivom „Cerik“ u kulturi šuma četvrte klase, površine od 4637 m², upisana u posjedovni list broj 360 k.o. Uroža, u korist K.N. sin H. iz B., D.P. sa udjelom od $\frac{1}{2}$ i S.M. sin R. iz U., B. sa udjelom od $\frac{1}{2}$. Dalje parcela k.p. 990/1, pod nazivom „Bašča“, u kulturi kuća i zgrada površine od 33 m² (objekti na terenu srušeni i neisplanjeni kroz operat evidencija katastra zemljišta novog i starog premjera i izgrađen novi objekat, spratnost podrum + prizemlje-podploča, dimenzija 5.7x4.3+4.3x3.3 m, površine od 39 m², s natrešnicom uz sjeveroistočnu, ulaznu stranu u neuplanjeni stambeni objekat, dimenzija 2.85x1.0 m) i dvorište površine od 197 m², obje upisane u posjedovni list broj 304 k.o. Uroža u korist L.S. sin S. iz U., B. sa udjelom od 1/1. Dana 08.07.2024. godine, vještak je zajedno sa vještakom poljoprivredne struke, identifikovao parcelu k.p. 557, pod nazivom „Otava“ u kulturi njiva pete klase, površine od 1507 m², upisane u posjedovni list broj 216 k.o. Uroža, u korist H. M. E. iz B. sa udjelom od 1/1. Vještak je iz istorijata predmetne parcele označene kao k.p. 564 prema evidencijama katastra zemljišta novog premjera utvrdio da stupanjem na snagu evidencija katastra zemljišta novog premjera, 1. aprila 1981. godine, predmetna parcela označena kao k.p. 564 pod nazivom „Cerik“, u kulturi šuma četvrte klase, površine od 4637 m², bila

upisana u posjedovni list broj 360 k.o. Uroža, sa udjelom od po $\frac{1}{2}$ u korist S. R. M. iz U., B. broj 61 i S.S. kći R. iz U., B. broj 60. Vještak je utvrdio da se jedina promjena na toj parceli desila 2005. godine, spiskom promjena 3/2005 k.o. Uroža, kada je na osnovu Rješenja o nasljeđivanju Općinskog suda u Gradačcu, broj O-350/04 od 16.12.2004. godine, suposjednički udio od $\frac{1}{2}$ S.S. kći R. otpisan u korist njenog sina, greškom K., umjesto K. H. N. iz B. sa udjelom od $\frac{1}{2}$, koja je ispravljena 2019. godine, spiskom promjene 7/2019 k.o. Uroža, na osnovu Rješenja Službe za geodetske i imovinsko-pravne poslove Srebrenik broj 03-30-349/19 od 28.02.2019. godine.

Iz istorijata predmetnih parcela označenih kao k.p. 990/1 i k.p. 990/2 prema evidencijama katastra zemljišta novog premjera, stupanjem na snagu evidencija katastra zemljišta novog premjera, 1. aprila 1981. godine, predmetne parcele označene kao k.p. 990/1 i k.p. 990/2, vještak je utvrdio da su bile sastavni dio matične parcele označene kao k.p. 990, pod nazivom „Bašča“, u kulturi kuća i zgrada površine od 33 m² i dvorište površine od 490 m², upisane u posjedovni list broj 304 k.o. Uroža u korist L.S. sin S. iz U., B. broj 47, sa udjelom od 1/1. Vještak navodi da su predmetne nastale 1987. godine, kada je prijavnim listom „B“, spisak promjene 97/87 k.o. Uroža, izvršeno cijepanje matične parcele označene kao k.p. 990, pod nazivom „Bašča“, u kulturi kuća i zgrada površine od 33 m² i dvorište površine od 490 m², upisane u posjedovni list broj 304 k.o. Uroža u korist L.S. sin S. iz U., B. broj 47, na novonastale parcele koje nisu trpile nikakve promjene do dana sačinjavanja nalaza, označene kao k.p. 990/1, pod nazivom „Bašča“, u kulturi njiva pete klase, površine od 293 m² i k.p. 990/2, pod nazivom „Bašča“, u kulturi kuća i zgrada površine od 33 m² i dvorište površine 197 m².

Iz istorijata predmetne parcele označene kao k.p. 557 prema evidencijama katastra zemljišta novog premjera, vještak je utvrdio da je predmetna parcela 1. aprila 1981. godine, označena kao k.p. 557 pod nazivom „Otava“, u kulturi njiva pete klase, površine od 1507 m², bila upisana u posjedovni list broj 359 k.o. Uroža u korist S. R. M. iz U., B. broj 61. a jedina promjena na predmetnoj parceli, desila se 1988. godine, spiskom promjena 14/1988 k.o. Uroža, kada je parcela označena kao k.p. 557 pod nazivom „Otava“, u kulturi njiva pete klase, površine od 1507 m², na osnovu Ugovora o kupoprodaji Ov. Broj 5178/88 od 21.12.1988. godine, Osnovni sud u Tuzli, otpisana iz posjedovnog lista broj 359 k.o. Uroža, sa imena S. R. M. iz U. i upisana u posjedovni list broj 216 k.o. Uroža, greškom u korist H. M. E. iz B. sa udjelom od 1/1, umjesto H. M. E. iz B., sa udjelom od 1/1, koja je ispravljena 2016. godine, spiskom promjene 31/2016 k.o. Uroža na osnovu Rješenja Službe za geodetske i imovinsko-pravne poslove Srebrenik broj 03-30-672/16 od 26.04.2016. godine.

Vještak je utvrdio da su do stupanja na snagu evidencija katastra zemljišta novog premjera, do 1. aprila 1981. godine, kada su evidencije katastra zemljišta starog premjera stavljene van snage, predmetne parcele bile sastavni dio parcela i to parcela označena prema evidencijama katastra zemljišta novog premjera kao k.p. 564 k.o. Uroža, bila sastavni dio parcela označenih prema evidencijama katastra zemljišta starog premjera označenih kao k.č. 131/1, pod nazivom „Cerik“ u kulturi šuma šeste klase, površine od 1100 m², upisane u posjedovni list broj 135 k.o. Uroža, u korist S.H.R. iz U., k.č. 131/2, pod nazivom „Cerik“ u kulturi šuma šeste klase, površine od 1480 m² i njiva treće klase, površine od 1000 m², upisane u posjedovni list broj 139 k.o. Uroža, u korist S.M.Đ. iz U., k.č. 131/4, pod nazivom „Cerik“ u kulturi šuma šeste klase, površine od 1200 m² i k.č.

131/5, pod nazivom „Cerik“ u kulturi njiva treće klase, površine od 1560 m², upisane u posjedovni list broj 87 k.o. Uroža, u korist I.A. sin B. iz S. Za parcele označene prema evidencijama katastra zemljišta novog premjera kao k.p. 990/1 i k.p. 990/2, k.o. Uroža, vještak je utvrdio da su bile sastavni dio parcele označene prema evidencijama katastra zemljišta starog premjera kao k.č. 160/4, pod nazivom „kod kuće“, u kulturi voćnjak druge klase, površine od 380 m² i voćnjak treće klase, površine od 380 m², upisane u posjedovni list broj 139 k.o. Uroža u korist S. M. Đ. iz U. Za parcelu označenu prema evidencijama katastra zemljišta novog premjera kao k.p. 557 k.o. Uroža, vještak je utvrdio da je bila sastavni dio parcele označene prema evidencijama katastra zemljišta starog premjera kao 147/1, pod nazivom „Otava“, u kulturi njiva treće klase, površine od 2900 m², upisane u posjedovni list broj 135 k.o. Uroža, u korist S.H.R. iz U. Iz svega navednog vještak zaključuje da tuženi S.M., na predmetnim parcelama u katastarskom operatu evidencija katastra zemljišta starog premjera Grada Srebrenika, i to na parcelama označenim kao k.č. 131/1, k.č. 131/2, k.č. 131/4, k.č. 131/5, k.č. 160/4 i k.č. 147/1, sve upisane u k.o. Uroža, nije bio upisan kao posjednik ili suposjednik. Na predmetnoj parceli označenoj prema evidencijama katastra zemljišta novog premjera kao k.p. 564 pod nazivom „Cerik“, u kulturi šuma četvrte klase, površine od 4637 m², upisanoj u posjedovni list broj 360 k.o. Uroža, vještak navodi da tuženi S.M., iz U., B., broj 61 u katastarskom operatu Grada Srebrenika, upisan je kao suposjednik stupanjem na snagu evidencija katastra zemljišta novog premjera, tj. 1. aprila 1981. godine i ostao upisan do dana sačinjavanja nalaza od vještaka, sa udjelom od ½. Na predmetnim parcelama označenim kao k.p. 990/1, pod nazivom „Bašča“, u kulturi njiva pete klase, površine od 293 m² i k.p. 990/2, pod nazivom „Bašča“, u kulturi kuća i zgrada, površine od 33 m² i dvorište površine od 197 m², vještak navodi da je tuženi S.M., kroz katastarski operat evidencija katastra zemljišta novog i starog premjera Grada Srebrenika, nije bio upisan kao posjednik ili suposjednik navedenih parcela. Dalje vještak navodi da je na predmetnoj parceli označenoj prema evidencijama katastra zemljišta novog premjera kao k.p. 557 pod nazivom „Otava“, u kulturi njiva pete klase, površine od 1507 m², u katastarskom operatu evidencija katastra zemljišta novog premjera Grada Srebrenika, tuženi upisan kao posjednik navedene parcele u vremenskom periodu od stupanja na snagu evidencija katastra zemljišta novog premjera, tj. od 1. aprila 1981. godine do 1988. godine, kada je spiskom promjene 14/1988 k.o. Uroža, na osnovu Ugovora o kupoprodaji Ov. Broj 5178/88 od 21.12.1988. godine, Osnovni sud u Tuzli, gore navedena parcela otpisana u korist H.M.E., iz B. sa udjelom od 1/1.

Iz provedenih dokaza a prije svega nalaza i mišljenja vještaka geometra je utvrđeno da je tuženi upisan kao suposjednik parcele k.č. br. 564 Cerik u dijelu ½ kao i K.N. u istom dijelu dok po starom premjeru parcela nosi oznaku 131/1 upisana u korist S.R., 131/2, upisana u korist S.M.Đ. i 131/4 upisana u korist I. A., zatim da su k.č. br.990/1 i 990/2 upisane kao posjed L.S. u dijelu 1/1, a po izjavi svjedoka iste je tuženi prodao S., te po starom premjeru nose oznaku 160/4 upisane kao vlasništvo S.M. sin Đ. u dijelu 1/1 a k.č. br.557 Uroža -Otava, bila je sastavni dio k.č. 147/1 i upisana je u korist S.R. iz čega slijedi da tuženi na predmetnim parcelama u katastarskom operatu evidencija katastra zemljišta starog premjera Grada Srebrenika, i to na parcelama označenim kao k.č. 131/1, k.č. 131/2, k.č. 131/4, k.č. 131/5, k.č. 160/4 i k.č. 147/1, sve upisane u k.o. Uroža, nije bio upisan kao posjednik ili suposjednik a na parceli označenoj prema

evidencijama katastra zemljišta novog premjera kao k.p. 564 pod nazivom „Cerik“, u kulturi šuma četvrte klase, površine od 4637 m², upisanoj u posjedovni list broj 360 k.o. Uroža, tuženi je upisan je kao suposjednik stupanjem na snagu evidencija katastra zemljišta novog premjera, tj. 1. aprila 1981. godine i ostao upisan do dana sačinjavanja nalaza od vještaka, sa udjelom od ½.

Tužitelj provedenim dokazima nije dokazao za koji iznos je tuženi vršio prodaje nekretnina o kojima su se svjedoci izjašnjavali. Iz iskaza saslušanih svjedoka kao i tužitelja sud je utvrdio da je tuženi šumu Cerik prodao H.S. a parcelu zv. Otava prodao H.E. te je tuženi prodao jednu šumu i H.S. ali šuma nikada nije prevedena. Saslušani svjedoci su potvrdili i da je dio kod kuće i manju kuću tuženi prodao L.S.. Iz iskaza tužitelja i svjedoka T.Š. sud je utvrdio da tuženi nije tužitelju dao nikakva sredstva od prodaje imovine koju je vršio niti mu na drugi način pomagao nakon punoljetnosti osim obaveze izdržavanja koju je ispunjavao do punoljetnosti.

Tuženi je provedenim vještačenjima pokušao dokazati osnov i visinu tužbenog zahtjeva, kroz procjenu vještaka o vrijednosti pojedinih parcela koje su prema tvrdnjama tužitelja prodate, licima kako se navodi u tužbenom zahtjevu.

Međutim, podvodeći utvrđeno činjenično stanje pod norme materijalnog prava, sud je našao da je tužba nedopuštena u dijelu osnovnog tužbenog zahtjeva kako je odbačeno u izreci presude dok je u dijelu u kojem je odbijen u izreci presude, osnovni tužbeni zahtjev neosnovan, kao i u eventualnom tužbenom zahtjevu, kako je navedeno u izreci presude.

Naime, članom 54 stav 3 Zakona o parničnom postupku F BiH je propisano da se tužba za utvrđenje može podnijeti radi utvrđivanja postojanja odnosno nepostojanja činjenice ako je to predviđeno posebnim zakonom ili drugim propisom. Nijednim zakonom niti bilo kojim propisom nije propisano da se može podnijeti tužba radi utvrđivanja činjenica koje se odnose na to šta je neko živo lice imalo u svom posjedu i vlasništvu i čime je raspolagalo a vezano za utvrđivanje nužnog nasljednog dijela u imovini živog lica, obzirom da nužni nasljedni dio nije ni moguće utvrđivati u imovini živog lica iz kojeg razloga je sud odbacio tužbu u dijelu kojim je tužitelj tražio da se utvrde činjenice šta je tuženi imao u svom posjedu odnosno vlasništvu i u čiju korist je raspolagao i za koji iznos, kako u dijelu osnovnog tužbenog zahtjeva tako i u dijelu eventualnog tužbenog zahtjeva.

Nadalje, odredbom člana 10. stav 1 Zakona o nasljeđivanju u F BiH (Sl.novine F BiH 80/2014 i 32/2019-ZON) je propisano da ostavitelja nasljeđuju prije svih njegova djeca i njegov bračni partner.

Članom 28 stav 1 istog zakona je propisano da su nužni nasljednici djeca ostavitelja, njegovi usvojenici iz potpunog usvojenja te njegov bračni partner.

Članom 29 ZON stav 1 je propisano da nužni nasljednici imaju pravo na dio ostavine s kojim ostavitelj ne može raspolagati i koji se naziva nužni dio a stavom 2 da nužni dio djece i bračnog partnera iznosi ½ onog dijela koji bi svakom pojedinom od nasljednika pripao po zakonskom redu nasljeđivanja, dok je stavom 3 propisano da ostatkom ostavine ostavitelj može raspolagati po svojoj volji i taj dio ostavine se naziva raspoloživi dio.

Postavljajući osnovni i eventualni tužbeni zahtjev kako u dijelu u kojem je tužba odbačena tako i u dijelu u kojem su isti odbijeni, tužitelj u potpunosti zanemaruje suštinu navedenih zakonskih odredbi.

Naime, zakonski nasljednici, uključujući i nužne zakonske nasljednike su krug lica kojima ZON daje nasljedna prava iza umrlog, i koja nešto nasljeđuju nakon

smrti fizičke osobe – ostavitelja i učestvuju u podjeli ostavine iza umrle osobe-ostavitelja, što podrazumjeva da traženje nužnog nasljednog dijela može slijediti tek nakon smrti ostavitelja a u konkretnom slučaju tuženog, pokretanja ostavinskog postupka i utvrđivanja kruga zakonskih i nužnih nasljednika te sadržaja zaostavštine.

Upravo odredbe ZON-a i govore o pravu na nužni nasljedni dio nakon smrti neke osobe dok tužitelj pogrešno tumači da nužni nasljedni dio može tražiti još za života tuženog.

Pri tome zanemaruje da se nijedna osoba ne može ograničiti u raspolaganju svojim ličnim dobrima i imovinom s pozivom da na taj način neće ostati ništa za njegove eventualne nasljednike. Tek nakon smrti fizičkog lica provodi se ostavinski postupak u kojem se utvrđuje ko su nasljednici iza ostavitelja, koja imovina ulazi u njegovu zaostavštinu i koja nasljedna prava pripadaju nasljednicima na imovini. Tek ukoliko se u ostavinskom postupku, nakon utvrđivanja sastava zaostavštine i kruga nasljednika, utvrdi da je eventualno povrijeđen nečiji nužni nasljedni dio, takav nasljednik može tražiti svoj nužni nasljedni dio i postavljati zahtjeve za zaštitu nužnog nasljednog dijela na način da traži smanjenje raspolaganja pravnim poslovima za slučaj smrti i vraćanje poklona te smanjenje testamentarnih raspolaganja.

Dakle, mogućnosti da se takvi zahtjevi postavljaju tokom života neke osobe nije ostavljena ZON-om niti bilo kojim drugim zakonom.

Sem toga tužitelj u potpunosti zanemaruje da se ne zna da li će ući u krug zakonskih nasljednika obzirom da tužitelj ne može znati ni da li će nadživjeti tuženog kao svog oca da bi eventualno ostvarivao određena prava.

Stoga je u pogledu tužbenog zahtjeva iz osnovnog tužbenog zahtjeva kojim je traženo da se utvrdi da je vrijednost zakonskog nasljednog dijela tužitelja kao zakonskog nasljednika prvog nasljednog reda iznos od 25.858,27 KM a nužnog nasljednog dijela iznos od 12.929,14 KM te zahtjev za isplatu iznosa od 12.929,14 KM te istog takvog zahtjeva iz eventualnog tužbenog zahtjeva tužitelja u osnovnom i u eventualnom tužbenom zahtjevu odbijen kao neosnovan i preuranjen. Ovo iz razloga što nikakva obaveza tuženog dok je živ ne može postojati prema tužitelju u smislu isplate nužnog nasljednog dijela obzirom da se nužni nasljedni dio, nasljednici kao i zaostavština utvrđuju nakon smrti fizičkog lica a tužitelj zanemaruje da se i ne može znati koliki će eventualno i biti njegov zakonski i njegov nužni dio obzirom da se imovina tuženog može povećavati i smanjivati tokom godina, niti šta će dobiti na ime nužnog dijela.

Imajući u vidu navedeno sud je odbacio tužbu u dijelu kao u izreci i u odnosu na osnovni i eventualni tužbeni zahtjev obzirom da kako je obrazloženo, nijednim propisom nije propisano ovlaštenje tužitelja da podnese tužbu za utvrđivanje činjenica koje je tražio da se utvrde u osnovnom i eventualnom tužbenom zahtjevu (šta je tuženi imao u posjedu i vlasništvu i čime je raspolagao). Nadalje, kao što je prethodno obrazloženo tužitelj ne može za života svog oca-ovdje tuženog tražiti da se izvrši isplata iznosa za koji tužitelj smatra da predstavlja njegov nužni nasljedni dio niti se može znati da li će tužitelj uopšte nadživjeti tuženog i šta će mu uopšte na ime nasljednog dijela pripasti i šta će ostati od imovine, da li će postojati potreba reduciranja raspolaganja putem poklona ili na drugi način, a iz kojeg razloga je sud i odbio dio tužbenog zahtjeva u osnovnom zahtjevu kojim se traži da se naloži tuženom da tužitelju u roku od 15 dana isplati u novcu iznos od 12.929,14 KM na ime nužnog nasljednog dijela.

Što se tiče eventualnog tužbenog zahtjeva svi razlozi za odbacivanje tužbe u dijelu osnovnog tužbenog zahtjeva koji se odnose na utvrđivanje činjenica šta je tuženi imao u svom posjedu i suvlasništvu te kojom imovinom je raspolagao putem prodaje a koji su izneseni kod odbacivanja tužbe u dijelu osnovnog tužbenog zahtjeva, se odnose i na odbacivanje dijela tužbe u odnosu na postavljeni eventualni tužbeni zahtjev, pri čemu tužitelj u eventualnom tužbenom zahtjevu doslovno ponavlja zahtjeve za utvrđenje.

U postavljenom eventualnom tužbenom zahtjevu tužitelj traži i da se zabrani tuženom svako dalje raspolaganje suvlasničkim udjelom od 43/1688 na nekretnini označenoj kao k.č. 641/2 povezane s vlasništvom na posebnom dijelu zgrade- stanu koji se nalazi na adresi Narodni front br.3 u naravi dvosoban stan u prizemlju, broj stana 17 a koji se sastoji od 2 sobe, kuhinje i ostalih pomoćnih prostorija ukupne površine od 43 m² u čijem posjedu je sa udjelom od ½ upisan u zemljišnoknjižni uložak broj 9811 k.o. Tuzla I, navodeći da će se iz te imovine tuženi namiriti u svom nužnom nasljednom dijelu te traži da se naloži Zemljišno knjižnom uredu Općinskog suda Tuzla da izvrši zabilježbu prava nužnog nasljednog dijela na predmetnoj nekretnini u korist tužitelja.

Ovaj dio eventualnog tužbenog zahtjeva je u cijelosti neosnovan iz svih prethodno iznesenih razloga a sem toga nijednom fizičkom licu se ne može ograničiti pravo raspolaganja njegovom imovinom za života od strane lica koja bi mogla biti njegovi eventualni nasljednici iz razloga što smatraju da bi eventualno moglo biti povrijeđeno njihovo nasljedno pravo obzirom da se kao što je prethodno navedeno ne zna da li će, u konkretnom slučaju, tužitelj uopšte nadživjeti tuženog, ne zna se šta se uči u zaostavštinu tuženog nakon što umre niti kakva će prava pripadati kojim od nasljednika, iz kojeg razloga se ne mogu tražiti ni bilo kakve zabilježbe koje tužitelj navodi u eventualnom tužbenom zahtjevu. Sem toga, pravo raspolaganja je osnovno pravo povezano sa pravom vlasništva koje daje vlasniku pravo da radi šta želi sa svojom imovinom, raspolaže istom putem prodaje ili poklona ili na bilo koji drugi način a sva pitanja povrede prava nasljednika se rješavaju u ostavinskom postupku nakon što lice umre.

Imajući u vidu izneseno, osnovani su i prigovori nedostatka aktivne i pasivne legitimacije jer tužitelj nasljedni dio nije ovlašten postavljati dok je tuženi živ, a kako je prethodno navedeno isti ne može tražiti od tuženog obzirom da se pitanje nužnog nasljednog dijela postavlja nakon smrti ostavitelja, ovdje tuženog a prema njegovim ostalim nasljednicima.

Imajući u vidu sve navedeno, odlučeno je kao u izreci.

Odluku o troškovima parničnog postupka, sud je donio na osnovu odredaba člana 386. i 396. ZPP-a te člana 12. Tarife o nagradama i naknadi za rad troškova advokata (Sl. novine F BiH 22/04 i 24/04). Tužitelj potražuje troškove postupka koji se odnose na troškove na ime sastava tužbe, zastupanja na pripremnom ročištu i zastupanja na ročištu za glavnu raspravu iznose od po 720,00 KM, na ime zastupanja na 5 ročišta za nastavak glavne rasprave iznose od po 360,00 KM, iznose od po 120,00 KM na ime odsutnosti iz ureda za 7 pristupa na ročišta (14 x 60 minuta za 14 prelazaka relacije Srebrenik-Tuzla), na ime troškova putovanja i upotrebe ličnog vozila za pristupe na 7 ročišta iznose od po 54,60 KM (7 x prelazak relacije Srebrenik-Tuzla-Srebrenik 65km u oba pravca x 35% od cijene litra benzina – 2,41 KM), zatim na ime sastava podneska sa uređenom i ispravljenom tužbom od 02.10.2024. godine iznos od 720,00 KM, na ime troškova vještačenja iznos od 900,00 KM, na ime troškova doplate vještačenja iznos od

350,00 KM, te sudske takse po odluci suda. Obzirom da je tužitelj u cijelosti izgubio spor kako po osnovnom tako i po eventualnom tužbenom zahtjevu to je sud zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka odbio u cijelosti kao neosnovan.

Tuženi potražuje troškove postupka koji se odnose na sastav odgovora na tužbu od 26.01.2024. godine iznos od 842,40 KM, za zastupanje na pripremnom ročištu od 29.02.2024. godine iznos od 842,40 KM, za zastupanje na ročištu za glavnu raspravu od 30.04.2024. godine iznos od 842,40 KM, za zastupanje na nastavku ročišta za glavnu raspravu od 21.05.2024. godine iznos od 421,20 KM, za zastupanje na nastavku ročišta za glavnu raspravu od 03.07.2024. godine iznos od 421,20 KM, za zastupanje na nastavku ročišta za glavnu raspravu od 13.09.2024. godine iznos od 421,20 KM i za zastupanje na nastavku ročišta za glavnu raspravu od 25.09.2024. godine iznos od 421,20 KM, kao i za zastupanje na nastavku ročišta za glavnu raspravu od 21.10.2024. godine iznos od 421,20 KM, sve sa uračunatim PDV-om od 17%, odnosno ukupno potražuje iznos od 4.633,20 KM.

Sud je smatrao osnovanim sve potraživane troškove postupka izuzev za ročište od 03.07.2024. godine za koje tuženi potražuje iznos od 421,20 KM, a obzirom da se radi o odgođenom ročištu, za zastupanje na istom tuženom pripada iznos od 210,60 KM odnosno tuženom na ime troškova zastupanja pripada ukupan iznos 4.422,61 KM koji iznos troškova mu je sud i dosudio a zahtjev za naknadu troškova postupka preko ovog iznosa odbio kao neosnovan

POUKA: Protiv ove presude dozvoljena je žalba u roku od 30 dana. Rok za žalbu počinje teći prvog narednog dana nakon donošenja presude za tuženog, a za tužitelja prvog narednog dana nakon prijema presude. Žalba se izjavljuje Kantonalnom sudu u Tuzli, a putem ovog suda. Žalba se podnosi u četiri primjerka.

SUDIJA
Šejla Čatić